

dauernd Sie auf Ihren mannigfachen Schicksalen begleitet und über die letzte glückliche Wendung desselben mich innig gefreut habe. Im Vertrauen auf unsere wenn leider auch nur flüchtige Bekanntschaft wage ich eine Bitte an Sie. Die Zeitung bringt mir die Nachricht von dem plötzlichen Tode meines Freundes Kellgren. Sie wissen, wie nahe der Verstorbene mir und meiner Familie gestanden hat, und so ersuche ich Sie, mir über die Ursache von dem unerwarteten Ende und über seine letzten Momente einige ausführliche Mittheilungen zufließen zu lassen. Es liegt ein süßer Schmerz darin genau Alles zu wissen, was einen geliebten Todten betrifft. Ich habe zwar auch heute an die Wittwe meines Freundes geschrieben, um ihr mein tiefstes Mitleiden auszudrücken, doch kann ich von der tief gebeugten Frau in der nächsten Zeit kaum einige Zeilen mit näheren Angaben über die letzten Momente des Verewigten erwarten.

10

Ferner würde ich Sie um eine Skizze des Lebens unsres Freundes bitten mit genauer Angabe *aller* seiner größeren und kleineren Schriften, um sie in die Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft aufzunehmen. Was Kellgren erstrebte, soll der Nachwelt nicht unbekannt bleiben.

Mit der Versicherung der ausgezeichnetsten Hochachtung

20

Ihr ergebener

Professor D:r Hermann Brockhaus.

Leipzig, 19 October 1856.

P. S. Die hinterlassenen Papiere Wallins, die mir Kellgren durch Gelegenheit zugesandt hatte, habe ich richtig erhalten, und werde ich dieselben möglichst bald in der Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft abdrucken lassen.

30

203 F. C. RNEBERG – J. V. SNELLMAN 4.XI 1856 HUB, JVS handskriftssamling

Borgå den 4de November 1856.

Gode Snellman!

Efter funderande hit och dit, sänder jag nu mina små stycken för litteratur bladets räkning, ifall Snellman ännu står vid sin tanke att ge dem ett rum der. Tvenne finnes väl sedan i våras hos Snellman, och par tre ligga ännu här hemma, dem skall jag väl sända så snart R(une)bergs gått igenom dem. Så alldeles litet blef det af hela det »rysligt tillernade» dådet, mina tillernade mellan två och trehundra sidor, när jag lemnade bort alt förut tryckt, verserna, alt som stötte på »vanlig romanprosa» o. s. v., och torde nu bli vid pass 15 eller 20 af litteratur bladets dryga sidor.

40

Får jag yttra en önskan, vore det den att Salik Sardar Khans maka icke skulle delas, utan komma hel in i en nummer. Äfven de öfriga torde ta sig bättre ut om de ej bli spridda i altför många numror. Kanske ock blott att detta är en villfarelse af mig, föranledd deraf att Runeberg förr icke velat att jag skulle lemna kalender bidrag o. s. v., på det skäl att jag ej borde sprida dem utan vänta tills jag hade nog till ett häfte, emedan de sålunda skulle ta sig bättre ut. Tvenne nya småbitar,

50

skrifna i sommar, medfölja, en dito finnes ännu här hemma, den bästa, tänker jag, af dem. Af dem skickar jag nu det enda exemplaret med R^une^ber^gs ändringar, så jag gerna såge att när så passar få dem igen. Nåja, bli de tryckta kan det vara likgilltigt,

Det är sent och jag sömnig, och yr i hufvudet. Jag borde gerna gå igenom styckena än en gång, för att se om jag vid renskrifningen begått något misstag, få se om jag hinner dermed innan mina gossar resa, som skall ske i morgon.

- 10 Hjertliga helsningar till Jeanette och barnen. Från R^une^ber^g kan jag nu ej direct hälsa ty han är borta i qväll, emellertid vet jag nog hans önskan i det afseendet. Mätte det nu ej bli skäl att ångra att mina stackars småbitar intränga sig i det litteraira bladet, så att bladet lider för deras ofullkomligheter, och dess höglärde läsare slungar althop ifrån sig, för att ej behöfva se hvad de ej idas läsa.

Din vän
Fredrika Runeberg.

20 **204** *UTDRAG UR KONSISTORIEPROTOKOLL*
29.XI 1856
HUA, Centralförvaltningens arkiv

- 30 Hvad Licentiaten Lindelöf angår, har icke blott hans aflagda Specimen blifvit med utmärkelse bedömdt, utan har han äfven genom särskilta utgifna, i Petersburgska Vetenskaps-Akademiens Bulletin införda framställningar, hvilkas värde redan genom deras mottagande i denna tidskrift kan anses intygadt, dokumenterat sin vetenskapliga håg och insigt; och då han äfven i öfrigt är för utmärkt intellektuel förmåga

- 40 känd, bör hans anställande vid Universitetet anses önskvärdt och anser jag honom derföre competent att till den lediga Professionen föreslås.
Licentiaten Sucksdorff har väl prästerat praestanda, för att vid förslagets upprättande komma i åtanke, ek^ber, såsom det i §: 211 af Statuterne för Universitetet heter, för att i förslag »kunna» uppföras. – Men som Licentiatens nu för Profession aflagda Specimen, ehuru såsom lärdoms eller examinationsprof gilladt, icke tillvunnit sig något utmärktare erkännande, och han utöfver de föreskrifna akademiska profven icke dokumenterat sin vetenskaplighet genom andra utgifna skrifter, oförnärmad likväl den förtjenst, som må tillerkännas en af
honom i Finska Vetenskaps Societetens akter förekommande mindre uppsats – kan jag med fästadt afseende på de högre fördringar hvarje ny dag ställes på Universitetsläraren, för min del icke anse Licentiaten Sucksdorff böra erhålla förslagsrum till ifrågavarande Profession.

205 *F. C. RONEBERG – J. V. SNELLMAN 1856*
HUB, JVS handskrifssamling

- 50 Här sänder jag ett par stycken som jag har afskrifna efter ett bud från vår egen gård afgår. Mera att välja på skall jag väl sända när jag hinner. Dessa äro af just de sista jag skrifvit, mätte de nu gå för sig.

R^une^ber^g hälsar af hjertat

Vän
Fredrika Runeberg.